

Predvoditelj ove mise u svojoj propovijedi rekao je: "Ova se Božja riječ, izgovorena po proroku Jeremiji", u svezi s osjećajem i stanjem pravednika, čovjeka izložena mržnji i nasilju, "obistinila na Josipu Joviću, mladiću i redarstveniku, prvom poginulom braniteljuDomovinskoga rata Republike Hrvatske. Njegova nada je bila sloboda i život pun obećanja. Njegov oslonac je uvjerenje da ga nemaju zašto ubiti. Njegova sigurnost je oslanjanje na Boga kojemu 'povjerava parnicu svoju'...
Piše. don Ilija Drmić

U Aržanu je 30. ožujka 2012. proslavljena 21. obljetnica pogibije prvoga hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića. Najprije je izaslanstvom Ministarstva unutarnjih poslova pohodilo obitelj pok. Josipa u njegovoj rodnoj kući u Aržanu, potom su položili vijence i upalili svijeće na pokojnikovu grobu gdje su se svi kratko pomolili za pokoj njegove duše, kao i za sve pokojnike u ovome groblju, napose za one koji su pali za domovinu u raznim ratovima. Nakon ovoga dijela spomena na sve poginule kroza sjećanje na prvoga poginuloga, uslijedila je sveta misa u župnoj crkvi Svih Svetih, kojoj je predsjedao generalni vikar Vojnoga ordinarijata u Zagrebu karmelićanin o. Jakov Mamić. U koncelebraciji je bilo, uza župnika Aržana don Antu Čipčića, još pet svećenika: župnik iz Rašeljaka don Mijo Klarić, zatim župnik iz Vinice don Ilija Drmić, karmelićanin iz Karmela sv. Ilije Zidine o. Đani Kordić, umirovljeni svećenik i bivši dugogodišnji župnik u Dobranjama don Lovro Žuljević, župnik Brela i duhovni djelatnik Policijske uprave splitsko-dalmatinske don Stjepan Lončar, te bio nazočan umirovljeni svećenik don Ivan Bilić.

Predvoditelj ove mise u svojoj propovijedi rekao je: "Ova se Božja riječ, izgovorena po proroku Jeremiji", u svezi s osjećajem i stanjem pravednika, čovjeka izložena mržnji i nasilju, "obistinila na Josipu Joviću, mladiću i redarstveniku, prvom poginulom branitelju Domovinskoga rata Republike Hrvatske. Njegova nada je bila sloboda i život pun obećanja. Njegov oslonac je uvjerenje da ga nemaju zašto ubiti. Njegova sigurnost je oslanjanje na Boga kojemu 'povjerava parnicu svoju'... Razumjeti ulogu Boga u smrti Josipa Jovića ne možemo ako nismo kadri razumjeti smrt Sina Božjega, Isusa Krista koji po apostolu Pavlu reče da 'dopunjujemo ono što nedostaje patnjama Kristovim'. Isus nevini predan je u smrt da bi svijet bio slobodan. Od moći zla, pa i smrti, jača je jedino snaga ljubavi i jedino ona može zlo usmrtiti. Da se Sin Božji opirao zahtjevu ljubavi, mi ljudi još ne bismo imali Spasitelja. Da se Josip Jović usprotivio odlasku na uspostavu mira, njegova smrt ne bi imala okus smrti Sina Božjega. Zato su ove smrti svete i dostojne našega poštovanja i štovanja. Njihova poveznica je snaga ljubavi kojom su nadahnute i istinsko dobro čovjeka i naroda kojim su prožete. Njihovo ime je ljubav koja je nikla na njihovoj nesebičnosti... Mladi je Josip, pun nade u ozračju Uskrsa 31. ožujka 1991., došao na Plitvice da zajedno s kolegama vrati ukradeni mir tom dijelu hrvatske zemlje. Uskrs i mir, a događa se smrt. Čovjek u službi mira doživljava smrt. Takva je sudbina pravednika. Takva je naša povijest... U vremenu u kojem se kradu svetinje naše povijesti, uništavaju hramovi srca i obitelji, pustoši budućnost i stvaraju prazna ognjišta, znajmo prepoznati gdje je život i što nam je činiti da ga

bude. Smrt mladića Josipa Jovića neće biti uzaludna ako na pragovima naših kuća i na krsnim studencima čujemo plač djeteta." Na kraju svoje propovijedi dodao je i to govoreći: "Neka ova smrt bude opomena svima da je hrvatska zemlja nastala na prolivenoj krvi mnogih i da nikome nije ponuđena kao tržišno blago probitka i politikanstva." Svima nazočnima čestitao je u ime Vojnoga ordinarijata na čelu s biskupom Jurajem Jezerincem i u svoje ime Uskrs sa željom da se naša ognjišta ispune neugasivom nadom u bolju budućnost našega naroda.

Misno slavlje popratili su svojim lijepim pjevanjem pjevači klape Hrvatske mornarice Sveti Juraj. Cijelo ovo slavlje ostalo je ubilježeno u pamćenju prisutnih vjernika, među kojima je bila i majka našega poginuloga redarstvenika Josipa sa svom ostalom rodbinom, prijateljima i znancima. Utkana je u svijest potreba da se ne zaborave oni koji su ugradili sebe u temelje Domovine, da su njihove žrtve opomena svima nama na koji način volimo, štitimo i čuvamo Domovinu ne samo od nekoga drugoga, nego u prvom redu od samih sebe, te na koji način da oživimo one prostore koji su oduvijek bili rasadnici vojnika i radnika za Domovinu, kao što su Aržano i Vinica.

Sveta misa u župnoj crkvi Svih Svetih u Aržanu